

Už bylo dost „funky nálady s mezinárodním nádechem“ v Evropě

*Před několika týdny se na lodi plavící Baltem odehrál incident, po němž bylo kvůli skupinovému znásilnění Švédky zatčeno několik somálských občanů. Z neznámých důvodů se média rozhodla popisovat pachatele jako Švédy. O události jsem psal bez vytáček zde, stále jsem si však nebyl zcela jistý důvody opomenutí národnosti pachatelů. O několik hodin později jsem narazil na tento soupis novinářky a autorky, publikující pod pseudonymem Julia Caesar. Souhlasila s překladem a publikováním na webu **Swedish Surveyor**. Nechci znít jako sexista, ale troufnu si říct, že kterýkoliv muž by jen stěží mohl o tomto tématu napsat podobný článek. Víím, že já bych to nedokázal.*

Skupinové znásilnění 45 leté ženy na trajektu společnosti Viking Line Finsko „Amorella“ následoval ještě jeden podobný akt. Novináři znásilnili pravdu a švédskou veřejnost lží o etnicitě zločinců. Osm podezřelých bylo označeno za Švédy, přestože šlo o sedm somálských občanů a Iráčana.

Čtyři podezřelí, kteří byli zatčeni, byli všichni somálští občané a muslimové. Žádný z nich neměl švédské občanství. Média je však v palcových titulcích nazvala „Švédy“. Švédská média znovu odhalila svou aktivistickou agendu ohledně pachatelů násilných zločinů z řad imigrantů. Pachatelé jsou chráněni, na oběti není brán sebemenší ohled.

Imigranti znásilňují pětkrát častěji

Ve zdravé společnosti mají občané právo být informováni o tom, kdo se dopouští výjimečně násilných zločinů, aby mohli zvážit rizika, jimž se vystavují. Jak se mají švédské ženy a dívky ochránit před znásilněním, když se nedozví, že imigranti jsou mezi násilníky zastoupeni pětinasobně oproti svému podílu v populaci? To ukázala ve své zprávě **2005:17** Švédská národní rada pro prevenci zločinu. Ta je však dnes už deset stará a opírá se o 15-20 let stará čísla.

Z politických důvodů už nové zprávy nevznikají. Celá švédská veřejnost včetně médií a úřadů se podílí na tiché dohodě umlčet veškeré informace o ničivých následcích masové imigrace, islamizace a multikulturalismu.

Novináři chrání těžké zločince

Švédsko ale není zdravá společnost – jedná se o společnost vážně nemocnou. Lži pronikají stále hlouběji do stále více složek společnosti. Nejhorších znásilnění se dopouštějí politici. Skupinové znásilnění na trajektu Amorella je přímým důsledkem desetiletí masové imigrace

Mezi lidmi, kteří si koupili lodní lístek na plavbu Amorelly do Abo 30. ledna 2015 byla i 45 letá Eva (nejedná se o její skutečné jméno). Možná si chtěla dopřát oddychovou plavbu. Její výlet ale skončil nečekaně: skupina sedmi Somálců a jednoho Iráčana ji vlákala do jedné z kajut a skupinové znásilnila.

Čtyři z pěti mají somálské občanství

Petterssonsblog.se uveřejnil jména pěti podezřelých, kteří byli zatčeni, jeden ve Švédsku a tři ve Finsku.

Abdullahi Barre Barre, *1992, Sundbyberg. Somálský občan.

Ahmed Nur Abdurahman Ahmed, *1991, Hässelby. Somálský občan. V minulosti odsouzen za majetkovou trestou činnost.

Abdullahi Ahmed Džama, *1991, Spånga. Somálský občan.

Mohamed Ahmed Abdi, *1990 v Mogadišu v Somálsku. Somálský občan.

Bjar Mhamad Šakir, *1987 v iráckém Irbílu. Švédský, ale možná zároveň irácký občan. V minulosti zatčen pro četné zločiny jako drogové delikty, krádeže, napadení, loupež atd.

Čtyři z osmi podezřelých násilníků byli zadrženi. Všichni z nich somálští občané a muslimové. Čtyři byli propuštěni, mezi nimi Iráčan Šakir, zůstávají však podezřelí.

„Prozatím zůstávají čtyři propuštěni jedinci podezřelými, nemohu však poskytnout ohledně těchto podezření žádné podrobnosti, jelikož předběžné vyšetřování stále probíhá,“ říká k tomu státní zástupkyně Elisabeth Brandtová.

Všechna média označují pachatele za „Švédy“

Skupinovému znásilnění 45 leté Evy bezprostředně následuje další znásilnění – novináři znásilňují pravdu a švédský národ. Švédští novináři chápou ochranu násilných zločinců pomocí klamání veřejnosti o jejich etnicitě jako svou povinnost. S železnou pravidelností zamlčují fakta, a tak se aktivně podílejí na znásilňování dívek a žen.

Víkend vždy znamená málo zpráv i málo novinářů v redakcích. V takové situaci je skupinové znásilnění darem z nebes. Všechna švédská média okamžitě přichází s palcovými titulky:

Několik Švédů podezřelých ze znásilnění na finském trajektu (Dagens Nyheter)

Šest Švédů znásilnilo ženu v kajutě (Aftonbladet)

Šest Švédů zatčeno za znásilnění na lodi (Expressen)

Osm Švédů podezřelých ze skupinového znásilnění na lodi (TT)

Všechno zpravodajství vychází z TT (obdoba ČTK, pozn. DP), od níž všechna švédská média

přejímají informace. Dokonce i ve finských médiích jsou podezřelí oznčeni za Švédy, jako v této citaci z Helsingfors Dagblad:

„Podle Ekotu bude vyšetřování předáno Švédsku, jelikož všichni podezřelí jsou Švédové.“

Informace ale pochází od švédského státního rozhlasu (Dagens Eko).

Somálští a iráčtí občané jsou nazýváni „Švédy“

Rádio, švédská státní televize (SVT) i všechny velké či titěrné listy křičí do světa, že Švédové ve Finsku spáchali hromadné znásilnění. V redakcích se nerozsvítilo ani v momentě, kdy se zjistilo, že muži při zadržení u místního finského soudu potřebovali tlumočnicka ze somálštiny. Většinová společnost, která dostává informace výhradně z mainstreamových médií, přirozeně nabývá dojmu, že se jejich krajané dopustili tohoto strašlivého zločinu.

Proč novináři Švédům vědomě lžou? Aby propagovali své vlastní zvrácené cíle a vtloukli lidem do hlav představu o Švédech – plnokrevných rasistech, nacistech, barbarech a brutálních skupinových násilnících.

Především se však novináři zapřísáhli chránit za všech okolností imigranty. Imigrantovi nesmí být ani omylem zkřiven byt jediný vlas na hlavě. Naprosto bizarní podívanou pak nabízí samolibé vychloubání prolhaných švédských médií, která si myslí, jak správné a obdivuhodné jejich konání je. Představují si, že jejich lži pomáhají bojovat s rasismem a xenofobií.

Proč Švédy tak nenávidí?

Pokouším se vysvětlit mediální lži švédské kamarádce, která už léta žije v zahraničí.

„Ale proč to dělají? Jak můžou Švédy nenávidět do té míry, že jim takhle lžou? Vždyť i oni sami jsou Švédové, ne?“ říká.

Pokouším se jí to vysvětlit znovu. Jak bylo zrnko švédské sebenenávisti zasazeno už před lety. Jak novináři s pohrdáním shlíží na obyčejné Švédy, považují se lepší než oni a díky tomu mohou nenávidět všechny Švédy, aniž by této nenávisti zahrnuli sami sebe.

Jejich *schadenfreude* – škodolibé nadšení – když Švédové spáchají zločin.

Naprosto nelogický mechanismus

Jsem novinářka. Zním řeči v redakci. Cynismus. Aroganci. Nevybíravé vtipkování. Nadřazenost. Pocit moci. Nenávist směřovanou na každého, kdo se jeví být odlišným ode mě a mých norem. Neochota uznat chybu. Novináři se nemylí. Pro své články mají tisíc omluv. Novináři mají vždycky pravdu. Vždycky vědí, co je nejlepší pro tupé masy, kterými jen pohrdají.

Přestávám se pokoušet o vysvětlení. Ani já nedokážu pochopit, jak můžou novináři svými nepravdami špinit celý národ – vlastní národ. Nejlépe to lze popsat jako mechanismus zcela postrádající logiku. Mechanismus hraničící s šílenstvím. (snad není řeč o mediálním impériu Bonnier AB, vlastněném rodinou s původem, jež se nesmí vyslovovat nahlas, pozn. DP)

Znásilněná a zbitá čtyřmi Somálci

Stejnou taktiku jako při ochraně pachatelů z lodi M/S Amorella použila média v minulosti pokaždé, když se v minulosti imigranti dopustili znásilnění či skupinového znásilnění. O silvestrovské noci roku 2004 byla 24 letá Jenny Lémonová v Gothenburgu zbita obuškem a vystavena velice brutálnímu znásilnění čtyřmi Somálci: Omarem Mohamedem Omarem, Jassinem Abdikarimem Mahamudem, Abdulgadiem Mohamedem Khalifou a Mursalem Abdullahím.

Jassin Abdikarim Mahamud, narozený roku 1987, ji několikrát nakopne do slabin. Jenny Lémonová utrpí vážná zranění a musí podstoupit několik operací. Zraněna je i její kamarádka Linda. Všichni pachatelé mimo Omara Mohameda Omara jsou sice stíháni, od soudu odchází však s velice mírnými rozsudky.

Aftonbladet uvádí do pohybu své dobře promazané soukolí lží

Aftonbladet uvádí do pohybu svůj osvědčený aparát lží a označuje pachatele za „Švédy“ a dokresluje jejich profily typickou siluetou Evropana. Čtenář má uvěřit, že somálští pachatelé byli etnickými Švédy. Dokonce i Expressen ohledně etnicity pachatelů klamal.

Siluety v novinách a realita

Jasin Abdikarim Mahamud si změnil jméno na Lamin Abdikarim Ali, nikoliv však svou podobu

a návyky. V listopadu 2010 se vloupal do bytu 84 leté dámy na ulici Sturegatan ve Falunu a několikrát ji znásilnil. V Expresen nás jeho advokát informoval, že se jeho klient „cítí velice zle.“

„Už při vědomí toho, že by mohl být vinen tím, z čeho jej viní obžaloba, se cítí velice zle.“

O to, jak se po oloupení a opakovaném znásilnění mohla cítit 84 letá stařenka se novináři nezajímali.

Mezi znásilněním Jenny Lémonové v roce 2004 a 84 leté ženy z Falunu v roce 2010 spáchal Lamin Abdikarim Ali několik brutálních zločinů. Navzdory sympatizujícím médiím se v červenci 2011 konečně dočkal přísnějšího trestu. Odvolací soud ve Svea jej odsoudil k 9 letům odnětí svobody.

Dvojitá chyba a morálně naprosto zvrácené

Novináři se brání tvrzením, že se jen řídí etickým kodexem pro tisk, rozhlas a televizi.

Podle něj má být etnická příslušnost zločince uváděna, pouze pokud je „v daném kontextu relevantní“. Jeho původ či národnost nemá být uváděna, pokud to „v daném kontextu postrádá význam nebo snižuje jeho důstojnost“. Ze zkušenosti víme, že pro švédské novináře není etnicita důležitá nikdy – s jedinou výjimkou: pokud je pachatelem Švéd. V tom momentě se etnicita okamžitě stává natolik významnou a relevantní, že veškeré směrnice jsou odhozeny a palcové titulky troubí do světa švédskou etnickou příslušností.

I pokud by pachatelé z Amorelly skutečně byli Švédové, novináři uvedením jejich etnicity zjevně porušili platný etický kodex. Dvojitá chyba a morálně naprosto neospravedlnitelné.

Pokusili se z nich udělat švédské občany

Média ale fungují v odlišné realitě než byt jen i před pár lety. Pravda se díky internetu a sociálním médiím rychle dostane ven. Pravdivé informace o násilnících z Amorelly se velice rychle objevily na webu a média byla tedy nucena okamžitě přejít k další podpásové strategii.

Dan Malmqvist píše pro Nya Tider:

„Když Richard Ascheberg a Victor Stenquist publikovali svůj článek v Aftonbladet, sociálními médii už kolovala informace o somálském původu pachatelů. Jen těžko se při pohledu na zdůrazňování údajného švédského občanství lze vyhnout podezření z pokusů o ‚limitaci škod‘ oběma pisateli. Neštíteli se dokonce zkreslit a zfalšovat informace z oficiálních míst.“

Státní zástupkyně vkládají slova do úst

O státní zástupkyni Elisabeth Brandtové Aftonbladet píše:

„Bude žádat, aby byla záležitost vyšetřena ve Švédsku s ohledem na švédské občanství podezřelých.“

„No, Aftonbladet se za to bude muset postavit“, odpovídá státní zástupkyně Brandtová na otázku Nya Tider, zda toto skutečně řekla.

Nya Tider: *Neuznáváte tedy autenticitu tohoto výroku?*

„Ne, řekla jsem, že v tomto případě žijí ve Švédsku.“

Když si média nakonec uvědomila, že pachatelé jsou Somálci, zpráva rychle zmizela.

Kde jsou přední feministky?

Afričtí imigranti zneuctí Švédku. Kdo se za ni postaví? Kde jsou prominentní feministky? Kde se schovávají všechny velkohubé ochránkyně ženských práv a svobod?

Kde je předsedkyně strany Feministická iniciativa Gudrun Schymanová? Kde je odbornice na znásilnění Katarina Wennstamová? Kde jsou superfeministky Maria Svelandová a Athena Farrochzadová? Bývalá ministryně pro rovné příležitosti Maria Arnholmová (FP)? Kde je Margot Wallströmová (S)?

*Feministická elita - nevidím zlo,
neslyším zlo*

Mlčení je ohlušující a žádné ticho se nerozléhá tak hlasitě, jako ticho, které se rozhostí, když imigranti znásilňují Švédky.

Margot Wallströmová pláče za znásilněné ženy

Dne 10. října 2010 Margot Wallströmová pláče ve státní Švédské televizi (SVT). Je neděle a k události dochází během programu Agenda.

Wallströmová v tom čase (až do června 2012) pracovala jako zvláštní zástupkyně generálního tajemníka OSN Pan Ki-muna pro otázky sexuálního násilí v konfliktech. Setkala se znásilněnými ženami v Kongu a za ně také pláče v reportáži SVT natočené Marikou Griehselovou.

Margot Wallströmová propuká v pláč, ale uklidní se dostatečně na to, aby pronesla: „Je načase osušit slzy a začít jednat.“

„Prolomili jsme nejdelší mlčení v dějinách“

Ve **velkém rozhovoru** ze 4. února 2011 pro Dagens Industri Weekend dostává Margot Wallströmová otázku, jestli je Pan Ki-mun feminista.

„Ano, pokud jím doted' nebyl, je na dobré cestě.“

Když je tázána, jestli je vůbec možné zastavit sexuální násilí ve válkách a konfliktech, odpovídá:

„Jistě že ano!“

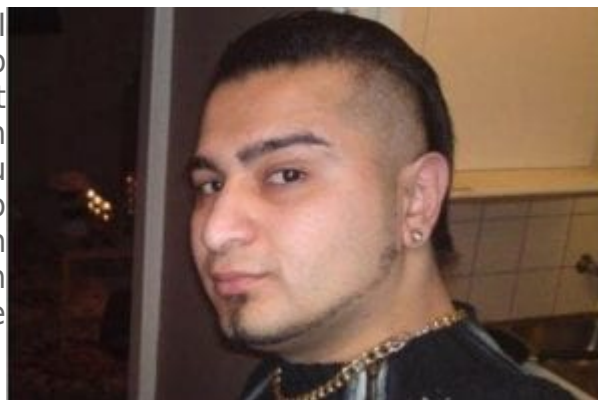
„Na takové zločiny se nesmí vztahovat beztrestnost a amnestie. Pro tyto pachatele nesmí existovat možnost amnestie. OSN zajistí, aby pro ně byly zavřené všechny dveře. Násilníkům nedovolíme vybudovat kariéru. Musí vědět, že je budeme stíhat a trestat podle norem mezinárodního práva!“

Načrtává paralelu s Norimberskými procesy a „nemyslitelností“ znásilnění a říká:

„Prolomili jsme nejdelší mlčení v dějinách.“

„To zní naprosto šíleně“

Před rozhovorem Margot Wallströmová s DI Weekend uplynulo od brutálního skupinového znásilnění Jenny Lemónové v Gotheburgu asi šest let. Později téhož roku (2011) znásilní osm afghánských žadatelů o azyl 29 letou matku v azylovém domě v Mariannlundu. Jedná se o **nejbrutálnější případ** svého druhu ve švédských dějinách. Sedm z nich je odsouzeno k trestům v rozpětí 4,5 – 6 let a šest je z nich čeká deportace ze země po dobu 15 let.

Hlavní aktér skupinového znásilnění v azylovém domě v Mariannlundu, Rafi Bahaduri (25). Před tímto zločinem již měl na kontě čtyři znásilnění, spáchaná ve Švédsku.

O další čtyři roky později znásilní 45 letou Evu na lodi M/S Amorella skupina somálských občanů.

Když v březnu 2014 skupina Granskning Sverige zavolá Margot Wallströmové, aby ji konfrontovala se statistikou znásilnění ve Švédsku, sestavenou v roce 2010 orgánem UNOCD, Wallströmová **se smíchem** odpovídá:

„To zní naprosto šíleně. Nevím, odkud ta čísla berete.“ (asi kolem 10. minuty)

Feministická zahraniční politika se na Švédky nevztahuje

Dnes je Margot Wallströmová ministryní zahraničí v rudo-zelené vládě Stefana Löfvense a vyhlásila, že se chystá vést „feministickou zahraniční politiku“. Kdyby se jí někdo zeptal, co plánuje udělat ohledně asi 6 tisíc každoročně ve Švédsku znásilněných žen (neohlášený počet se odhaduje asi desetkrát výše, jinými slovy 60 000 podle Švédské národní rady pro prevenci zločinu), nejspíš by v té chvíli byla zmatená a následně odpověděla, že feministická zahraniční politika se na Švédky nevztahuje.

Pak by dodala, že jako ministryně se nemůže vyjadřovat k jednotlivým případům. V tom případě musí podobně smýšlet celá vláda. Vzhledem ke skutečnosti, že Löfvensova vláda i všechny vlády předchozí se shodují, že je naprosto v pořádku na oltář multikulturalismu každoročně obětovat desítky tisíc žen, můžeme se domnívat, že je s tím srozuměna i Margot Wallströmová.

Posledním trumfem ministryně by bylo poukázat na to, že onen slzavý úkol se znásilněnými ženami v Kongu se týká znásilnění ve válkách a konfliktech. A Švédsko je přece pokojná země.

Švédsko už není pokojná země

Právě tady ale padá kosa na kámen. Švédsko kdysi skutečně bylo pokojnou zemí – to už však dávno neplatí. Švédsko se stalo zemí, jejíž občany natlačili do války politici, když dovolili

masovou imigraci z nejméně rozvinutých a nejnásilnějších zemí na světě. Politici znásilňují vlastní národ prostřednictvím každoročního importu desítek tisíc muslimů se zaostalým pohledem na ženy.

Po 45 letech masové imigrace nemůže už nikdo říci, že imigranti ze Středního východu nebo Afriky jsou jako my nebo předstírat víru, že budou jako my, jakmile se jejich nohy dotknou švédské půdy. Máme přebytek důkazů o opaku. V muslimské kultuře je legitimní znásilnit nezahalenou ženu. V muslimské kultuře spočívá mužova čest v ženském klíně a jeho sexualita zůstává ženinou odpovědností: jak ji uspokojovat (v manželství), tak se proti ní chránit (mimo manželství).

Všechny kultury jsou si rovny - i ty, v nichž se znásilňuje a vraždí

V kulturně relativistickém Švédsku není dovoleno považovat jakoukoliv kulturu za lepší než jinou. Všechny mají být stejně dobré, včetně těch, které utlačují, mrzačí ženské genitálie, znásilňují, bijí své ženy a vraždí své děti. Primitivní a zaostalé kultury jsou oslavovány jako „exotické“ a „vzrušující“ a imigranti jsou povzbuzováni si tyto normy i na švédské půdě ponechat a žít podle nich. Jak se mají Švédky chránit, když nedostanou pravdivé informace a místo toho jsou krmeny podlou propagandou o požehnáních multikulturalismu a o tom, že všichni jsou si rovni?

Proto jsou Švédky znásilňovány

Proto jsou životy dezinformovaných švédských žen a dívek ničeny, když jsou jejich duše a genitálie trhány na kusy zvířeckými znásilněními, spáchanými imigranty, kteří si myslí, že mají právo znásilňovat nezahalené ženy.

Proto Jenny Lemónovou znásilnili v Gothenburgu čtyři muslimští Somálci.

Proto 84 letou stařenku ve Falunu znásilnil muslimský Somálec.

Proto v Mariannelundu osm afghánských muslimů znásilnilo 29 letou matku.

Proto sedm Somálců znásilnilo na palubě lodi M/S Amorella 45 letou Evu.

Proto budou importovaní muslimové nadále znásilňovat švédské ženy a dívky i v dohledné budoucnosti.

Pro tyto bezskrupulózní lháře - politiky i novináře - kteří nesou zodpovědnost za válku proti švédskému národu, existuje vhodné označení.

Zrádci.

Článek [When Journalists Rape](#) vyšel na blogu Swedish Surveyor.